

Люди з Табулена

Ліна Костенко

Як плив король, якоїсь там династії,
то поки й видно ще було корму,
усі його підцанці придунайські
ще й навздогінці кланялись йому.

Лиш табуленці, з тих усіх навколишніх, —
і як таких тримає ще земля?! —
не те що не стояли там навколішках,
а навіть не вітали короля.

Ні в слугах не служили, ні в ескорті,
попихачів вважаючи за тлю.
Король їх недолюблював, бо горді,
це ж треба — не коритись королю!

У нього військо, радники, вельможі,
все у мундирах, в золоті, в плісе.
А ці якісь окремі і не схожі,
і власну думку думають про все.

Але в годину найскладніших рішень,
державних найважливіших проблем —
не радників питав і не старійшин,
а посилав гінців у Табулен.

Бо ці придворні — публіка смиренна,
і кожен дбає тільки про своє.
Покличте тих — людей із Табулена.
Ті не злукавлять, скажуть все, як є.